

ОРГАНІЗАЦІЙНА КУЛЬТУРА ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ (НА ПРИКЛАДІ ДЕПАРТАМЕНТУ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ ХОДА)

Шанша М.Д.

Науковий керівник – Гайдученко С.О., д-р держ. упр., професор

Сучасний світовий рівень менеджменту передбачає, що об'єктом управлінської діяльності у будь-якій сфері, поряд з процесами та людьми, є організаційна культура різних типів. Вважається, що оволодіння інноваційними управлінськими технологіями неможливе без опанування організаційно-культурними засадами, які дають комплексне розуміння процесів еволюції та функціонування організації з урахуванням глибинних механізмів поведінки людей в контексті багатофункціональності та динамічності цих процесів.

Актуальність вивчення організаційної культури пов'язана з тим, що знання особливостей організаційної культури підприємства дозволить оцінити ступінь стабільності організації, її конкурентоспроможність, передбачити можливі напрямки управлінських рішень, а також сприятиме досягненню запланованих результатів.

Проблема побудови організаційної культури як фундаменту для підвищення конкурентоспроможності сучасного підприємства є надзвичайно актуальною. Тільки вибудувавши організаційну культуру належного рівня, можна очікувати підвищення продуктивності праці персоналу та ефективності менеджменту [2].

Так історично склалося, що організаційна культура як потужний важіль в управлінні персоналом державної служби України як соціального та державно-правового інституту досі не отримала належної уваги як з боку науковців, так і практиків від державного управління. Це пояснюється особливостями управління персоналом у сфері державної служби – воно здійснюється в межах єдиної системи влади та державного управління на основі єдиних правових, організаційних та функціональних принципів. До того ж управління персоналом є соціально зумовленим і таким, що суворо регламентується законами і нормативно-правовими актами та забезпечується бюджетом. Наявність цих факторів, безумовно, не сприяє будь-яким ініціативам стосовно глибокого вивчення та належного використання в сфері державної служби такого феномену як організаційна культура. Разом з тим, існує наукова думка, що «державна служба як суспільне явище є своєрідною формою відображення суспільних зв'язків і відносин, показником міри гуманності, людяності чинних

у суспільстві порядків, тобто є явищем, яке віддзеркалює стан дотримання загальнонародських цінностей в суспільстві та державі» [1].

Підсумовуючи, організаційну культуру можна визначити як особливу сферу організаційної реальності [3], що складається з комплексів спеціалізованих і певним чином упорядкованих матеріальних і віртуальних ресурсів і результатів праці робітників, що включають у себе систему сформованих міжособистісних відносин та поєднує сукупності взаємозалежних організаційних явищ і процесів, у надрах яких завдяки цілеспрямованим діям персоналу, здійснюваним відразу в трьох відособлених культурних просторах – виробничому, економічному й соціальному – відбувається перетворення вищезгаданих ресурсів і часткових результатів у кінцеві продукти діяльності системи в цілому.

Література:

1. Оболенський О. Ю. Державна служба : підручник / О. Ю. Оболенський. – К.: КНЕУ, 2006. – 472 с.
2. Організаційна культура в органах виконавчої влади та органах місцевого самоврядування : методичні рекомендації / [уклад.: Гамаюнов В.Г., Горбенко Н.В.]. – Донецьк, 2009. – 26 с.
3. Шэйн Э. Х. Организационная культура и лидерство / Э. Х. Шейн // пер. с англ. под ред. В.А. Спивака. – СПб. : Питер, 2002. – 336 с.: ил. — (Серия «Теория и практика менеджмента»).

УКРАЇНА В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ: АНАЛІЗ ЗАГАЛЬНИХ ТРЕНДІВ

Бейлін П.М., Чалий Б.І.

Науковий керівник – Момот Т.В., д-р екон. наук, професор

Однією з ключових характеристик сучасного розвитку світогосподарських процесів є глобалізація. Постійно відбувається посилення взаємозалежності національних економік, переплетення соціально-економічних процесів у різних регіонах світу, що власне і стимулює міжнародні компанії до пошуку кращих умов діяльності.

За даними Світового Банку у 2019 р. світова економіка зростати майже на 3% (тобто глобальний ВВП зросте на 2,9 %). Експерти The Economist прогнозують у 2019 р. лідерами економічного зростання стануть: Сирія, Бангладеш, Бутан, Індія, Руанда. Лише 6 держав світу матимуть падіння ВВП, а не зростання. Це: Венесуела, Ємен, Іран, Екваторіальна Гвінея, Аргентина, Нікарагуа. Імовірно, що найгірший стан демонструватиме економіка Венесуели (падіння у 5,7% ВВП — найбільше зниження у світі). Отже, за даними Світового банку принаймні половина країн світу матимуть більш стрімке економічне зростання [1].